

Link do produktu: <https://www.zdobiony.pl/naklejka-gapa-lotnicza-na-szachownicy-zestaw-p-2087.html>

Naklejka gapa lotnicza na szachownicy -zestaw

Cena	38,00 zł
Czas wysyłki	3 dni
Numer katalogowy naklejki	gapa-na-szachownicy-zestaw-5x5

Opis naklejki

Szachownica z gapą pilota - zestaw naklejek.

Naklejka przedstawia orła trzymającego w dziobie złoty wieniec laurowy, umieszczonego na szachownicy. Produkt dostępny jest w zestawie naklejek o wymiarach 5x5 cm. Elementy graficzne na naklejce mogą być używane w różnych kontekstach, w tym w dekoracji lub jako symbol patriotyczny. Warto zwrócić uwagę na szczegółowe wykonanie oraz kolorystykę, które podkreślają jej estetykę i znaczenie.. Naklejki te mogą być wykorzystywane zarówno w celach dekoracyjnych, jak i praktycznych, na przykład do oznaczania sprzętu lub jako elementy identyfikacyjne. Wysoka jakość wykonania zapewnia trwałość i estetyczny wygląd, co czyni je atrakcyjnym wyborem dla entuzjastów lotnictwa oraz osób poszukujących unikalnych akcesoriów.

Produkt posiada dodatkowe opcje:

Rodzaj folii: Standard -biała , Odblaskowa

Wymiar naklejki wg.specyfikacji: wg. podanej specyfikacji

Specyfikacja

Naklejka wydrukowana na białej lub odblaskowej folii, precyzyjny druk, nasycone barwy, laminowana. Naklejka poprawia widoczność pojazdu w trudnych warunkach atmosferycznych.

Wymiar pojedynczej naklejki 5 cm x 5 cm - kpl . 4 szt.

Historia polskiego lotnictwa

Historia Sił Powietrznych Polski ma swoje korzenie w końcowych latach I wojny światowej. W 1918 roku istniały już polskie eskadry, które zostały utworzone w różnych krajach. W Rosji działała eskadra związana z oddziałami generała Józefa Dowbor-Muśnickiego, która została rozwiązana w maju tego samego roku. Z kolei we Francji, w ramach armii generała Józefa Hallera, powstało pięć eskadr lotniczych, które w 1919 roku wróciły do Polski wraz z całym swoim wyposażeniem.

Proces formowania Sił Powietrznych rozpoczął się w listopadzie 1918 roku. Na początku opierały się one na maszynach zdobycznych oraz tych, które zostały porzucone przez armie zaborcze, zarówno niemiecką, jak i austriacką. Największe zdobycze miały miejsce podczas bitwy o Ławicę, która miała miejsce 6 stycznia 1919 roku. Powstańcy wielkopolscy zdobyli tam kilkaset rozmontowanych i zakonserwowanych samolotów bojowych oraz balonów obserwacyjnych, co miało ogromną wartość, szacowaną na 200 milionów marek niemieckich, stanowiąc tym samym największy łup wojenny w historii polskiego wojska.

Na podstawie zdobytego sprzętu, 9 stycznia 1919 roku, poznańska eskadra przeprowadziła bombardowanie lotniska we Frankfurcie nad Odrą, używając samolotów LVG i zrzucając łącznie 900 kg bomb. Maszyny zdobyte na Ławicy były później wykorzystywane w walkach o Lwów w czasie konfliktu polsko-ukraińskiego oraz w trakcie wojny polsko-bolszewickiej w latach 1919-1920. Od 1919 roku Polska zaczęła również importować samoloty z zagranicy, co doprowadziło do tego, że w 1920 roku Siły Powietrzne dysponowały różnorodnym sprzętem, w tym maszynami brytyjskimi, francuskimi, niemieckimi.

Po zakończeniu konfliktu z ZSRR, w polskim lotnictwie nastąpiła wymiana przestarzałych maszyn na nowoczesne, które w większości pochodziły z Francji. W latach 1924-1926 wprowadzono do służby myśliwiec SPAD 61C1, z którego wyprodukowano 280 egzemplarzy. W zakresie lekkich bombowców, na pierwszy plan wysunęły się modele takie jak Potez XV (245 sztuk), Breguet XIX (250 sztuk) oraz Potez XXV, którego produkcja w Polsce na licencji wyniosła 316 sztuk. W kategorii cięższych bombowców, w użyciu znajdowały się maszyny Farman F-68BN4 Goliath, a później Fokker F.VIIB/3m, również wytwarzany na polskiej ziemi.

W 1933 roku do służby weszły myśliwce PZL P.7a, wyprodukowane w liczbie około 150 sztuk, a następnie około 50 egzemplarzy PZL P.11a. W latach 1935-1936 jednostki wyposażono w myśliwce PZL P.11c (około 150 sztuk). Niestety, nowoczesne w 1935 roku samoloty cztery lata później były już przestarzałe. Rozwinięcie tych konstrukcji w postaci PZL P.24 było kierowane wyłącznie na eksport. Jedynie PZL.23 Karaś (166 sztuk) i PZL.37 Łoś (36 sztuk) względnie odpowiadały standardom ówczesnej broni. PZL.50 Jastrząb, który miał wprowadzić nową jakość lotnictwa myśliwskiego na miarę przełomu lat 30. i 40, nie zdążył wejść do produkcji seryjnej. Podobny los spotkał ciężkie myśliwce PZL.38 Wilk i PZL.48 Lampart.

24 sierpnia 1939 roku w ramach mobilizacji wojennej rozwiązane zostały pułki lotnicze. Eskadry przydzielono do poszczególnych armii oraz brygad. Eskadry liniowe zostały przemianowane na eskadry rozpoznawcze lub bombowe. Eskadry towarzyszące zostały przemianowane na eskadry obserwacyjne zwane również łącznikowymi. Kilka eskadr zmieniło również swój numer lub zostało rozwiązanych aby zasilić pozostałe eskadry załogami i samolotami. Według danych z 1 września 1939 roku ogólna liczba samolotów wojskowych lotnictwa polskiego wynosiła 745, z czego w oddziałach bojowych 400 maszyn. Pozostałe 345 stanowiło sprzęt rezerwy.

Źródło : wikipedia